YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

20 päivänä marraskuuta 2008 *

Asiassa C-18/08,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka tribunal d'instance de Bordeaux (Ranska) on esittänyt 4.12.2007 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 21.1.2008, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Foselev Sud-Ouest SARL

vastaan

Administration des douanes et droits indirects,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris (esittelevä tuomari) ja C. Toader,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Foselev Sud-Ouest SARL, edustajanaan avocat L. Menestrier,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja L. Butel,

– Italian hallitus, asiamiehenään R. Adam, avustajanaan avvocato dello Stato F. Arena,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään D. Maidani,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.9.2008 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17.6.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY (EYVL L 187, s. 42) 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja direktiivin 1999/62 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti

esitetystä Ranskan pyynnöstä soveltaa ajoneuvoveroa koskevaa poikkeusta 20.6.2005 tehdyn komission päätöksen 2005/449/EY (EUVL L 158, s. 23) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana oleva Foselev Sud-Ouest SARL (jäljempänä Foselev) vaatii, että administration des douanes et droits indirects (alueellinen tulli- ja veroviranomainen) velvoitetaan maksamaan sille 1 973,74 euron määrä, jonka se väittää joutuneensa perusteettomasti suorittamaan 20.6.2005 ja 9.7.2006 väliseltä ajalta akseliverona (taxe à l'essieu), joka on vähintään 12 tonnin painoisista, ei varsinaisesti henkilöliikenteeseen tarkoitetuista moottoriajoneuvoista perittävä vero, lisättynä koroilla ja oikeudenkäyntikuluilla.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Direktiivin 1999/62 6 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot saavat soveltaa alennettuja määriä tai poikkeuksia seuraaviin ajoneuvoihin:

– –

b) ajoneuvot, joita käytetään ainoastaan satunnaisesti ne rekisteröineen jäsenvaltion yleisillä teillä ja joita käyttävät sellaiset luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden päätoimi ei ole tavaraliikenteen harjoittaminen, jos näillä ajoneuvoilla suoritetut kuljetukset eivät vääristä kilpailua ja jos komissio hyväksyy asian."

4 Päätöksen 2005/449 päätösosa kuuluu seuraavasti:

"*1 artikla*

Komissio hyväksyy määräaikaisesti 31 päivään joulukuuta 2009 ajoneuvoveroa koskevan poikkeuksen direktiivin 1999/62/EY 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vähintään 12 tonnin painoisille ajoneuvoille, joita käytetään pysyvästi kiinnitettävien laitteiden kuljettamiseen julkisissa rakennustöissä ja teollisuusrakentamisessa Ranskassa:

– –

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle."

5 Ranskan viranomaiset panivat päätöksen 2005/449 täytäntöön 7.7.2006 annetulla asetuksella nro 2006-818, jolla muutettiin tietyistä tieliikenteen ajoneuvoista perittävän erityisveron määräämisen ja veronkannon siirtämisestä administration des douanesille 23.12.1970 annettua asetusta nro 70-1285 (JORF 9.7.2006, s. 10311).

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

6 Päätöksestä, jolla ennakkoratkaisupyyntö on esitetty, ilmenee, että Foselev harjoittaa toimintaa seuraavilla toimialoilla: nostopalvelut, tavaroiden käsittely, kuljetukset, teollisuuslaitosten huolto, teollisuusputkistot, teollisuussiivous ja moduulirakentaminen. Yhtiö katsoo, että velvollisuutta maksaa akseliveroa ei ole enää 20.6.2005 jälkeen, jolloin päätös 2005/449 tehtiin, päätöksessä tarkoitettujen ajoneuvojen osalta.

7 Administration des douanes et droits indirects katsoo puolestaan, että vapautus, johon perustuvaan etuun Foselev vetoaa, on tullut voimaan vasta silloin, kun asetus nro 2006-818 on julkaistu Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä, eli 9.7.2006.

8 Tribunal d'instance de Bordeaux on arvioituaan, että sen käsiteltävänä olevassa oikeusriidassa keskeinen kysymys koskee sitä, sisältääkö päätös 2005/449, jolla Ranskan tasavallalle annetaan oikeus vapauttaa tietyt ajoneuvot akseliverosta, mainittua jäsenvaltiota koskevan velvoitteen toteuttaa hyväksytty vapautus ja onko se siten sellainen päätös, jolla voi olla välitön vaikutus Ranskan veroviranomaisten ja Foselevin välisissä suhteissa, päättänyt lykätä ratkaisun antamista asiassa ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"– – direktiivin 1999/62 – – 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta [vapauttaa tietynlaiset ajoneuvot kyseisessä direktiivissä tarkoitetuista veroista]. Onko tältä osin komission – – päätöksellä [2005/449 Ranskan tasavallalle] annettua lupaa olla [perimättä akseliveroa tietynlaisista ajoneuvoista] sovellettava suoraan yksityiseen oikeussubjektiin vai onko kyseessä oleva päätös pantava täytäntöön kansallisella täytäntöönpanotoimella, koska se on [Ranskan tasavallalle] osoitettu lupapäätös?"

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

9 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään pääasiallisesti sitä, voiko yksityinen vedota päätökseen 2005/449, jolla on direktiivin 1999/62 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytty Ranskan tasavallan suunnittelema vapautus akseliverosta, kyseistä jäsenvaltiota vastaan saadakseen hyväkseen tämän vapautuksen päätöksen tiedoksi antamisesta tai julkaisemisesta lähtien.

10 EY 249 artiklan neljännessä kohdassa todetaan tältä osin, että päätös velvoittaa kaikilta osiltaan niitä, joille se on osoitettu. Käsiteltävänä olevassa asiassa voidaan todeta, että päätös 2005/449 on osoitettu Ranskan tasavallalle.

11 On huomattava, että yhteisöjen tuomioistuin on todennut ensinnäkin, että ETY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa (josta on tullut EY:n perustamissopimuksen 189 artikla, josta puolestaan on tullut EY 249 artikla) tunnustetun päätöksen sitovan oikeusvaikutuksen kanssa ei olisi sopusoinnussa lähtökohtaisesti sulkea pois sitä, että henkilöt, joita asia koskee, voisivat vedota päätöksessä asetettuun velvoitteeseen, ja toisekseen, että jäsenvaltiolle osoitetussa päätöksessä olevaan säännökseen voidaan vedota tätä jäsenvaltiota vastaan, jos säännöksellä jäsenvaltiolle asetettu velvoite on ehdoton sekä riittävän selkeä ja täsmällinen (asia C-156/91, Hansa Fleisch Ernst Mundt, tuomio 10.11.1992, Kok. 1992, s. I-5567, 12 ja 13 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

12 Näin ollen on selvitettävä, asetetaanko päätöksessä 2005/449 Ranskan tasavallalle ehdoton sekä riittävän selkeä ja täsmällinen velvoite.

13 Tältä osin on huomattava, että kyseisen päätöksen oikeudellinen perusta on direktiivin 1999/62 6 artiklan 2 kohdan b alakohta, jossa säädetään jäsenvaltion mahdollisuudesta vapauttaa tietyt ajoneuvot moottoriajoneuvoverosta tai soveltaa niihin alennettua verokantaa.

14 Lisäksi tämä mahdollisuus on saman säännöksen mukaan jäsenvaltion käytettävissä sillä ehdolla, että komissio hyväksyy hankkeen täytäntöönpanon.

15 Näin ollen voidaan todeta, että jäsenvaltioilla on komission osallistumisesta huolimatta laaja harkintavalta sekä niiden tämän mahdollisuuden käyttämistä koskevan päätöksen että suunnitellun toimen sisällön osalta eikä komission antamasta hyväksynnästä mainitun mahdollisuuden käyttämistä koskevalle toimelle voi seurata minkäänlaista velvoitetta.

16 Siten päätöksellä 2005/449 ei ole tarkoitus asettaa, eikä siitä seuraa, Ranskan tasavallalle velvoitetta myöntää hyväksymistä koskevan pyynnön yhteydessä suunniteltua vapautusta, vaan päätöksellä sallitaan kyseisen vapautuksen täytäntöönpano, jos jäsenvaltio sellaista haluaa.

17 Sillä, että päätöksessä 2005/449 ei aseteta ajankohtaa sen soveltamisen aloittamiselle ja että siinä vain asetetaan hyväksytylle vapautukselle 31.12.2009 päättyvä määräaika, ei ole vaikutusta päätöksen ulottuvuuteen ja vaikutuksiin.

18 Päätös 2005/449 on nimittäin EY 254 artiklan 3 kohdan mukaan tullut voimaan, kun se on annettu tiedoksi sille, jolle se on osoitettu, eli tässä tapauksessa Ranskan tasavallalle. Voimaantulo mahdollistaa vapautuksen, jota tässä tapauksessa ei ollut vielä myönnetty ja jonka täytäntöönpano edellyttää kansallista säädöstä, mutta ei suinkaan velvoita myöntämään vapautusta.

19 Esitettyyn kysymykseen on kaiken edellä esitetyn perusteella vastattava, että yksityinen ei voi vedota päätökseen 2005/449 Ranskan tasavaltaa, jolle kyseinen päätös on osoitettu, vastaan saadakseen hyväkseen kyseisellä päätöksellä hyväksytyn vapautuksen päätöksen tiedoksi antamisesta tai julkaisemisesta lähtien.

Oikeudenkäyntikulut

20 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yksityinen ei voi vedota verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti esitetystä Ranskan pyynnöstä soveltaa ajoneuvoveroa koskevaa poikkeusta 20.6.2005 tehtyyn komission päätökseen 2005/449/EY Ranskan

tasavaltaa, jolle kyseinen päätös on osoitettu, vastaan saadakseen hyväkseen kyseisellä päätöksellä hyväksytyn vapautuksen päätöksen tiedoksi antamisesta tai julkaisemisesta lähtien.

Allekirjoitukset